

Lukas 2 : 33 - 38

Een duet bij de wijding van Jezus aan de Vader

Lezen: Lukas 2 : 22 - 40

Tekst: Lukas 2 : 33 - 38

Zingen: Psalm 48 : 1 (na votum en groet)

Zingen: Gezang 193 : 1 en 2 (NGK, na de wet)

Zingen: Gezang 193 : 6 en 8 (NGK, na de lezing)

Zingen: Psalm 86 : 4 en 7

Zingen: Gezang 52 (Geref. Kerkb. Oud; na collecte)

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Een Duet

Er gebeurt iets moois op het tempelplein in Jeruzalem.

Het lijkt een doopdienst. Het is niet hetzelfde. Bij de doop zegt God: ik ben de Vader van dit kind. Dat had Hij tegen de ouders van Jezus al gezegd. Bij de besnijdenis. Toen Jezus 8 dagen oud was.

Nu zijn we wat later in de tijd. De dagen van de reiniging waren voorbij. 40 dagen. Jozef en Maria gingen op weg. In de tempel

zou hun eerstgeboren zoon aan de HERE worden gewijd. Jezus zal in dienst van zijn hemelse Vader staan. Dat lijkt sprekend op de doop. Dan beloven ouders dat ze hun kind zullen opvoeden om de HEER te vrezen. Zij willen graag dat hun kind, en niet alleen de eerstgeborene, de HEER gaat dienen. Dat willen ze hun kind leren. Net als Jozef en Maria. Jezus opvoeden als een kind dat hoort bij God.

Daar past altijd een lied bij. Een gemeente die om ouders en kind heen staat. Hoe je dat vorm moet geven, die steun voor ouders en kinderen, is wel eens lastig. Maar de gemeente is er bij. Hoe ging dat bij de wijding van Jezus? Er wordt gezongen. God heeft er voor gezorgd. Twee zingende mensen, een man en een vrouw. Zij vormen een duet, een lied voor twee stemmen. De ene stem is van **Simeon, de andere van Hanna**.

Zo staat de gemeente dicht bij ouders en kind.

Hoe wisten Simeon en Hanna dat dit kindje Jezus was? Dat kon je er niet aan zien. Moet je even naar die twee mensen kijken. Simeon was rechtvaardig en vroom. Hij leek wel op de mens van Micha 6 : 8. U weet wel, dat schone woord uit de profetie.

Geen schoner woord van meerder kracht dan Micha 6 : 8.

Daarom komt deze preek er nu in het project van “vertel het maar” (adventspreken over Micha) nog achteraan. Simeon was een echte Micha 6 : 8 – man. **Wat wil God?** “Niet anders dan recht doen en trouw zijn en nederig de weg gaan met God” Hij was een man uit één stuk! Je kon op hem aan in de handel.

Hield zich aan afspraken. Was trouw in zijn familie, en ook in de synagoge. Er staat dat de Heilige Geest op hem rustte. Hij rustte...hoefde geen strijd te leveren om bij hem binnen te komen. De Geest had zijn plek in het hart van deze man gevonden. Dit maakte, dat hij Jezus herkende. Die bijzondere relatie met God, de Geest gaf hem andere ogen. Ogen van zijn hart. Hoe de Geest dat doet? Niet te lang over nadenken. Hij doet het! In stilte. Simeon liep het tempelplein op. Keek met die andere ogen om zich heen. Zag misschien veel mensen, ouders die ook hun kind aan de HEER wilden wijden. Kooplui die zaken deden. Misschien was het minder druk. Op een gegeven moment vielen zijn andere ogen op een stel ouders, met een kind. Arme ouders. Ze droegen het offer van twee

duiven of tortelduiven. Hij zag ze, en zijn ogen bleven haken. Op de één of andere manier wist hij: dit zijn ze. Dit kind is Jezus.

Bij Hanna gebeurde ook zoiets. Zij was altijd in de tempel. Ze diende God met vasten en bidden, altijd gericht op de HEER. Zo iemand moet wel een antenne krijgen voor wat God doet. Zij ziet wat Simeon ziet. Hier moet ze bij zijn. Zij er naar toe.

Ondertussen zingen ze, Simeon zingt zijn lofzang, en Hanna valt in. Op haar beurt begint zij God te loven, met een soort antifoon, beurtzang reageert ze op het lied van Simeon. Een duet bij de wijding van dit bijzondere kind.

De stem van Simeon

Hij zingt een prachtige lofzang. We zingen hem, in deze dienst. Over het heil voor de volken. De invloed van deze baby strekt zich uit over de wereld. Maar, en daar letten wij nu op: velen zullen door dit kind vallen, erover struikelen, zegt Simeon. Zij willen Hem niet, geloven niet in Hem, ze ergeren zich aan Hem, ze willen alleen zijn wonderen, maar niet zijn woorden, ze

komen in verzet, maken korte metten met Hem aan een kruis. Er zijn anderen. Zij omhelzen Hem vol geloof. Ze sluiten Hem in hun hart. Ze krijgen een nieuw leven, dat is hun opstanding, de christenen, die zich vol overgave aan Hem geven. Er wordt dus nogal verschillend op dit kind gereageerd. De één valt óver Hem, de ander valt óp Hem, staat op om een ander leven te beginnen. Hij wordt een teken dat betwist wordt.

Als dit kind groot wordt zegt Hij het zelf: “Denk niet dat ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen maar het zwaard” (Matt. 10 : 34 en 35) Een zwaard. Daar heeft Simeon het over. Een zwaard zal door de ziel van moeder Maria gaan. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.

Eerst maar die laatste woorden. Het evangelie van Christus is als een zwaard. Het snijdt door het hart van mensen heen, er komt uit wat er diep van binnen in zit. Dan zit je bij het intiemste van een mens, in de ziel, is de mens het meest zichzelf. De wereld van het denken. De gedachten die de mens met zichzelf heeft. Niet altijd leuke gedachten. Gedachten die tegen Christus

ingaan, Hem zeggen dat Hij geen recht heeft op je. In het binnenste van de mens zit verzet. Misschien herkent u het. Merken we wel, wie we zijn, diep van binnen? Het evangelie dringt diep naar binnen, zegt Hebr. 4, scherper dan een tweesnijdend zwaard: "het dringt door tot waar ziel en geest, been en merg elkaar raken, en het is in staat de opvattingen en gedachten van het hart te ontleden. Alles is onverhuld en volkomen zichtbaar voor de ogen van hem aan wie we rekenschap moeten afleggen"(Hebr. 4 : 12). Waar hebben we het over? Het zwaard, Gods Woord, Christus, het vleesgeworden woord. De profeet Simeon ziet het. Zijn blik is scherp. Dat lieve kindje Jezus, daar zal veel om te doen zijn. Dit kind roept weerstand op. Of je het weten wilt of niet! Jezus in eigen persoon is een zwaard. Farizeeën verzetten zich, Jezus doorziet hen. Met hun huichelachtige lange gebeden. Zij struikelen over Jezus, Hij prikt door de schijn heen. Hij legt open wat er in het hart van mensen leeft. Ontdekt je aan je trots: ben ik zo? Je seksuele verlangens, hatelijke gedachten, er komt van alles boven wat je zelf niet wilt weten, de ijdelheid,

altijd op de voorgrond willen, met een schijn van vroomheid.

Aan de stille gronden van diepe wateren ontlokt hij de geheimen die op de bodem liggen, je praat er liever niet over.

Dat is niet altijd prettig. Je kunt er boos om worden. Zo boos, dat Jezus maar weg moet, aan het kruis.

Net of Simeon het allemaal voor zich ziet, en Maria, de moeder waarschuwt. Een zwaard zal door uw ziel gaan. Kun je begrijpen. Je zult als moeder mee moeten maken, dat je kind afgewezen wordt, gehaat, dat er slecht over Hem gepraat wordt, dat ze Hem doden. Die afschuwelijke dood aan het kruis. Een zwaard, waarmee zij doorstoken wordt. Wij zullen nooit begrijpen wat dit voor haar geweest is. Verschrikkelijk.

Dat zwaard gaat ook op een andere manier dwars door Maria's hart, waar háár gedachten leven. Simeon wordt persoonlijk. Zij mag dan wel de moeder zijn van Jezus, de Redder van de wereld. Een schitterende taak. Maar zij moet er ook mee leren omgaan. Dit kind zal haar op haar plaats zetten. Jezus zal voor haar niet een makkelijk kind zijn, in die zin: soms is Hij zo helemaal niet te begrijpen. Zij zal het moeilijk krijgen, soms in

verzet gaan, dan kan ze Jezus niet volgen: waarom doet hij niet anders, waarom neemt Hij zo uitdrukkelijk afstand van zijn familie, voor haar moet de dood van haar kind aan het kruis een diepe teleurstelling zijn. Heeft ze hier haar kind voor groot gebracht? Zij is een gelovige moeder. Tegen de engel Gabriël zei ze: “Ik wil de HEER dienen: laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd” (Lukas 1 : 38). Maar ook haar geloof is zwaar op de proef gesteld, door haar eigen kind. Ook Maria moet moeilijke keuzes maken.

Zo kwam Jezus in de wereld. Onze wereld. Ons leven.

God doet dat zo. Hij wil dat mensen in hun eigen hart kijken, hun verzet tegen deze God onder ogen zien: Waarom heb ik het moeilijk met God? Waarom wil ik niet in het licht leven?

Welk trekje van mij mag niet gezien worden?

Je kijkt naar je leven. Naar de goede dingen én de verkeerde dingen. Dank God voor het goede. En vertel Hem als je je schaamt. Onder tranen van berouw desnoods. Berouw. Want je bent aan jezelf ontdekt. Jezus...een geweldige baby, heerlijke verlosser. Maar je kunt het er moeilijk mee krijgen. Het

zwaard snijdt diep. Zou je wel dichtbij Hem komen? Laten we luisteren naar de tweede stem:

De stem van Hanna

De tegenstem. Van Hanna wordt wat meer verteld, dan van Simeon. Van hem weten we niet of hij oud was. Dat wordt wel vaak gedacht. Maar het staat er niet. Van Hanna weten we één ding zeker: **ze was hoog bejaard.** Jong getrouwd, zo rond haar 16e. Zeven jaar had ze het huwelijk met haar man genoten. Toen stierf hij, Hanna bleef als kinderloze weduwe achter. Zij is nu 84 jaar, dus reken maar uit. 60 jaar weduwe. De dochter van Phanuël. Ze wordt niet genoemd naar haar man, de weduwe van...ja, hoe heette hij ook alweer. Haar man is al zo lang uit de tijd. Ze heet naar haar vader. Weduwen hadden het niet gemakkelijk in Israel. Ze had geen man om voor haar te zorgen, en haar te beschermen. Red je dan maar eens, in een harde wereld, waar vreemde romeinse legers de baas zijn, waar de religieuze elite harde wetten en regels aan de mensen opleggen. Hoe hou je dan het hoofd boven water? Ze had alle

reden om bitter te zijn. Ze zal veel gehuild hebben. Over wat het leven haar had aangedaan. Opstandig tegen God, dat die dit zomaar heeft laten gebeuren. Haar leven zou één klacht kunnen zijn. Een aanklacht tegen God en de mensen om haar heen. Als je het over haar ziel hebt: ze zou vast kunnen zitten in jarenlange pijn. Onvrede, dat het niet meer was geworden dan dit, wat zij nu was. Opgesloten in vragen: waarom moet zij zoveel meer meemaken, dan anderen? Komt alle last bij haar terecht? Of ingesloten in angst...wat zou haar nog meer overkomen, het leven ervaren als een monster dat al het moois opvreet en kapot maakt.

Als deze hoogbejaarde vrouw de balans opmaakt van haar leven, wat heeft zij aan het leven overgehouden? Er staat nog iets van Hanna. Zij was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden. Kan zijn dat ze wel een apart optrekje in de tempel had gevonden waar ze haar schaarse huishouding had ingericht. Maar dat is niet helemaal zeker, kan ook zijn dat ze ergens in de stad een huisje had, waar ze wel geregeld naar toe ging, maar toch ook: veel in de

tempel, tot zelfs in de nacht toe. Daar bad ze. Ze vastte, nam weinig of soms geen eten, om geconcentreerd te zijn op het gebed. Ze was dag en nacht met God bezig. Niet opstandig, geen verwijten naar de hemel. Ze had geleerd zich over te geven aan haar HEER. Ze wandelde nederig met haar **God**, **Micha 6 : 8**. Geen schoner woord van meerder kracht dan Micha 6 : 8. Wat wil God: dat de mens nederig wandelt met God. Zij was een Micha 6 : 8-vrouw. Gods kracht had haar in beslag genomen, en zij, Hanna vond het goed zo. Ze was gaan schuilen, wonen bij haar God. In de tempel. Dag en nacht. Zo kreeg ze andere ogen. Ogen die zien, wat niet iedereen ziet. Ze ziet op het tempelplein iets wat direct haar aandacht trekt. Ze ziet, wat Simeon ziet: Jezus, de verwachting van velen in Jeruzalem. Altijd oog voor God, herkende ze in één oogopslag haar Redder. Dit kind, was het lang verwachte kind, Ze wist het. Het brengt haar aan het zingen. Geen klaaglied. Een loflied. Zij kent de vreugde in haar leven om wat God doet, lange verwachtingen vervullen. Het leven had haar niet veel nagelaten, maar God had haar gegeven de blijdschap in de

Hem. Ze is er meer dan rijk mee. Ze moet er van zingen.

Simeon had gezongen en geprofeteerd dat Maria een zwaard in haar ziel zou voelen. Het gaat echt gebeuren. Een kind dat moeite geeft.

Hanna laat hier tegenover (antifoon) horen: dit kind is een heerlijk kind, het geeft vervulling. Maakt je ziel rijk. Ze moet het mensen zeggen: het komt goed, de Messias is er! De Redder, die het leven losmaakt.

Ze hoeft niet gebogen door lasten en zorgen. Maar recht omhoog, haar oogt op de Redder.

Blij is ze met die Redder. Dat geeft ruimte. Ze zingt. Ze vertelt. Aan ieder die het horen wil.

Een echte Micha 6 : 8-man en -vrouw, Hanna en Simeon. Ze keken met andere ogen...dan ontdek je het mooiste wat te ontdekken is: Jezus! **Geen schoner woord van meerder kracht, dan Micha 6 : 8.**

Amen.

